ਸ`ਪੀ ਨੱਰ

ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤ^ਤ ਤੇਰਾ ਸਮੇਣ ਦਿਓ ਹਾਕਮਾਂ ਵੇ
ਅੁਮਰ &ਰਿਓਾਦੀਓਂ ਦੀ ਰਾਹਾਂ ਵਿ`ਚ ਲੰਘ ਗਈ
ਸ`ਪਨੀ ਨੱਰ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਸ਼ਿੰਦਿਓਂ ਦੀ
ਹਾਏ ! ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦਿਓਂ ਹਾਸਿਓਂ ^ ਡੰਗ ਗਈ

ਵੇਖੇ ਸੀ ਜੋ ਓਸੀਣ ਅੁਹ ਕੌਮੀ ਓਰਮਾਨ ਸਾਰੇ
ਭ`ਖਦੀ "ਚੁਰਾਸੀ" ਵਿ`ਚ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਟੁ`ਟ ਗਏ
"ਦਿਲ ਵਾਲੀ" ਦਿ`ਲੀ ਵਿ`ਚ ਓਬਰੂ ਦ&ਨ ਹੋਈ
ਘਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ "ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ" ਨੇ ਲੁ`ਟ ਗਏ

ਭ`ਜੇ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਮੂਹਰੇ ਬੈਠੇ ਸੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇਥੇ
^ੁਨ ਸਾਡਾ ਪੀਂ ਲਈ ਬੜੇ ਹੀ ਅੁਤਾਵਲੇ ਵੇ
ਪੁ`ਛ ਨਾ ਤੂੰ ਫੇਰ ਕੀ-ਕੀ ਹ`ਡਾਂ ਤੇ ਹੰਢਾਈ ਓਸੀਣ
ਕਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਝੂਠੇ ਜੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੇ

ਦਸ ਸਾਲ ਇਥੇ ਫੇਰ ਹੋਂੀ ਨੇ ਜੋ ਨਾਚ ਕੀਤਾ
ਪੁ`ਛ ਨਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡਿਓਂ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਕੀ ਗੁੱਰੀ
ਮਰੇ ਹੋਏ ਪੁ`ਤਾਂ ਦੀਓਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨਾ ਨਸੀਬ ਹੋਈਓਂ
ਪੁ`ਛ ਨਾ ਤੂੰ ਫੇਰ ਅੁਹਨਾਂ ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਕੀ ਗੁੱਰੀ

ਓਂਖੀ ਸੁਭਾਓ ਤੇ ਜਾਗਦੀ ੱਮੀਰ ਵਾਲਾ
ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨਦੀ ਨਾਲਿਓਂ 'ਚ ਰੁੜਿਓ
ਬੰਕੇ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਜਿਹੜਾ ਓਇਓ ਸੀ "ਵਕੀਲ" ਸਾਡਾ
ਗਿਓ ਲ`ਭਂ ਲਾਵਾਰਿਸਾਂ ^ ਅੁਹ ਵੀ ਨਹੀਓਣ ਮੁੜਿਓ

ੁੱਲਮੀ ਹਨੇਰੀ ਝੁ`ਲੀ ਕੌਮ ਤੇ ਜੋ ਕਹਿਰ ਬਂ
ਤ^ਤਾਂ ਦਿਓਂ ਵਾਰਸਾਂ ਦਾ ਤੋੜ ਓਂਗ-ਓਂਗ ਗਈ
ਵੇਖ ਕੇ ੱਲਮ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਰਿੰਦਿਓਂ ਦੇ
ਜਿਹੜੀ ਓਾਈ ਸੀ ਵਿਓਾਹੁਂ ਲਾੜੀ ਮੌਤ ਵੀ ਅੁਹ ਸੰਗ ਗਈ

ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤ^ਤ ਤੇਰਾ ਸਮੇਣ ਦਿਓ ਹਾਕਮਾਂ ਵੇ
ਅੁਮਰ &ਰਿਓਾਦੀਓਂ ਦੀ ਰਾਹਾਂ ਵਿ`ਚ ਲੰਘ ਗਈ
ਸ`ਪਨੀ ਨੱਰ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਸ਼ਿੰਦਿਓਂ ਦੀ
ਹਾਏ ! ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦਿਓਂ ਹਾਸਿਓਂ ^ ਡੰਗ ਗਈ

ਸ਼ੁਕਹਦਣਏਪ ਸ਼ਨਿਗਹ ਭਅਰਨਅਲਅ

ਓ-ਮਅਲਿ:ਬਅਅਗਏਏ੧ਓਿਅਹੌ.ਚੋਮ
ੰਬ:੦੦੯੧ ੯੮੭੮੬੮੬੬੮੪